

andre, som skal betale, og som ikke i samme Grad har faaet sikret Udbytte som disse Pengemænd. Den højtærede Minister var inde paa, at ikke blot Overtagelseskursen, men ogsaa de 8 pCt. og de 50 000 Kr. til Bestyrelsen havde Københavns Telefonselskab faaet, og saa maatte da ogsaa det jydsk have det, det var der ikke nogen Vej udenom. Med det Argument kan man til enhver Tid holde paa det store Udbytte til Kapitalisterne; men den højtærede Minister skulde huske paa, at der nu er ganske andre Tider og Forhold baade i Jylland og i København, end der var i 1919; og jeg synes rigtignok, at det vilde være mere passende, om den højtærede Minister varetog Telefonabonnenternes og Landets Tarv i Overensstemmelse med, hvordan Forholdene nu er, end at den højtærede Minister sidder og regner ud, hvor gode Forholdene var i 1919, og lægger alle sine økonomiske Planer derefter. Jeg skal derfor anbefale ærede Medlemmer at stemme for de af det socialdemokratiske Mindretal foreslaaede Ændringsforslag.

Heilesen: Hvad angaar Spørgsmaalet om Statsdrift vil jeg gerne sige til den højtærede Minister, at dette Spørgsmaal for mig er et rent Hensigtsmæssighedsspørgsmaal. Det, der er det afgørende for mig, er at skaffe den jydsk Befolkning den billigste og bedste Telefondrift. Det ærede Medlem Hr. Abrahamsen gav mig Ret i — og jeg tænker, den højtærede Minister ogsaa er enig deri —, at man paa Forhaand maa antage, at det at have en særlig Statsadministration af Telegrafvæsenet, et særligt Statstelefonvæsen og ved Siden deraf et privat Telefonselskab med sin særlige Administration og sine særlige Udgifter maa paa Forhaand anses for at være u hensigtsmæssigt. Det har Telefonkommissionen ogsaa været enig i, idet den har opstillet Statsdrift som Endemaal. At vi ikke i Øjeblikket kan gaa til Statsdrift, er af rent praktiske økonomiske Hensyn, og jeg er enig med den højtærede Minister i, at det tillige er ønskeligt, at vi forinden vi gaar til en saadan Statsdrift, faar Adgang til at se, hvilke Erfaringer Statsdriften i Sønderjylland fører til. Men det, den højtærede Minister og Flertallet vil, er i 20 Aar at udelukke Muligheden for at gaa til Statsdrift. Naar vi er enige om, at rent principielle Hensyn taler for Statsdrift, at det er rent praktiske Hensyn, der forhindrer, at vi kan gaa til Statsdrift nu, og at man endvidere i Løbet af et kortere Aaremaal indhøster Erfaringer fra Sønderjylland, saa forekommer det mig

at være mere passende og mere stemmende med det Standpunkt, Ministeren indtager, at vi fastsætter Koncessionstiden til 10 Aar end til de foreslaaede 20 Aar.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Tantiømer, henviste den højtærede Minister til Koncessionen for det københavnske Selskab i 1919. Men hertil er nu for det første at sige, at man sikkert paa adskillige Omraader vil revidere sin Opfattelse af den rette Udbytte- og Tantiøme politik. Naar man sammenligner Forholdene i 1922 med Forholdene i 1919, saa er allerede disse helt ændrede økonomiske Forhold og de Erfaringer, man i Mellemtiden har gjort, af den Art, at man ikke kan blive staaende ved, hvad der blev slaaget fast for det københavnske Selskabs Vedkommende i 1919. De økonomiske Forhold er helt ændret, og hertil kommer, at det københavnske Selskab er et helt andet Selskab end det jydsk med Hensyn til teknisk Administration, Ledelse o. s. v. Det forekommer mig derfor, at den Sammenligning, den højtærede Minister her vil drage, af mange, ja, af alle Grunde er uberettiget. Dernæst er Forholdet heller ikke det, at man i 1919 overfor alle de paagældende Selskaber tog den Stilling, som er udtrykt i det københavnske Selskabs Koncession. For det lolland-falsterske og for det bornholmske Selskabs Vedkommende, som i alt Fald meget vel kan sammenlignes med det lille sydjydsk Selskab, som nu indgaar i det jydsk Selskab, fastsatte man en lavere Overtagelseskurs og et lavere Udbytte. Det forekommer mig, at naar man endelig skal sammenligne Forholdene nu med Forholdene i 1919, hvad jeg mener, man aldeles ikke kan, saa er det urigtigt, at man stadig kun vil sammenligne med det københavnske Selskab; man kunde lige saa vel holde sig til de andre Selskaber, som der i 1919 var Tale om at meddele Koncession.

Det ærede Medlem Hr. Hedegaard vendte sig med nogen Skarphed mod en Udtalelse, jeg skulde have fremsat, og som jeg forstod havde berørt det ærede Medlem ubehageligt. Det var paa ingen Maade min Mening at ville være ubehagelig imod det ærede Medlem. Den Forbindelse, i hvilken min Udtalelse fremkom, var følgende: Flertallet og ogsaa den ærede Ordfører siger, at naar man fastsætter et Maksimaludbytte af 8 pCt. og en Overtagelseskurs paa 125, er det i Virkeligheden baade i Aktionærernes og i Abonnenternes Interesse. Jeg sagde derfor, at Flertallet søgte altsaa paa en smuk Maade at forene Omhu for Abonnenterne med Omsorg for Aktionær-